

Prædiken til 2. søndag efter Hellig3Konger 2021. Johs. 2,1-11.

Man sætter den gode vin frem først.

Og så, når folk har fået godt at drikke, så finder man en dårligere vin frem, for ingen kan alligevel smage forskel på dét tidspunkt. Evt. strækker man den dårlige vin med vand.

Sådan gjorde man ind imellem ved festerne, som gæsterne ved brylluppet i Kana var vant til at komme til. Den gode vin først, dernæst den ringere.

Sådan gør Jesus ikke. Han skaber vand om til vin. Den bedste, bryllupsgæsterne havde smagt. For når Jesus er til stede, er alting godt.

Brylluppet i Kana er et vendepunkt. Hér skete det første af de tegn, vi hører om i Johannesevangeliet.

At skabe vand til vin var begyndelsen på de tegn, som Gud sendte til verden gennem sin Søn, Jesus.

Jesus skabte vand om til vin i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed.

Og – hans disciple troede på ham.

Hvad er et tegn? Et tegn er et under, når vi hører det beskrevet i Johannesevangeliet. Vand til vin er første tegn. Andet tegn er helbredelsen af den kongelige embedsmands søn i Kapernaum.

Det vigtigste ved et tegn er, at mennesker må kunne se bag om miraklet.

Altså at vi ikke bare registrerer et tegn, f.eks. da Jesus bespiste tusinder af mennesker med to fisk og fem brød.

Det er da et under, der vil noget. Men vi har først forstået det som et tegn, når vi kan sige os selv: ”Så må Jesus jo være selve livets brød”.

For det er dét, vi skal forstå underet som: noget, der er sket for et par tusinde år siden, og som stadig har betydning for lige præcis os.

Vi kommer aldrig til at udføre et bespisningsunder. Men vi kan føle samhørighed med Jesus, fordi han gjorde det – og dermed er han livets brød for os.

Vi kan ikke gøre vand til vin. Men vi kan føle samhørighed med Jesus, fordi han gjorde det, og dermed er han vintræet, vi er grenene. Skilt fra ham kan vi slet intet gøre.

Vores tekst i dag om brylluppet i Kana starter således:

”Den tredje dag var der bryllup i Kana...”

Det er ikke tilfældigt, at Jesu første tegn, brylluppet i Kana, sker på den tredje dag – det fører vore tanker hen på påsken og opstandelsen på den tredje dag.

Tredje dag er brylluppet i Kana.

Første dag var Johannes Døberens vidnesbyrd fra Jesu dåb:

”Jeg så Ånden dale ned fra Himlen som en due, og den blev over ham. Han er Guds Søn!”

Anden dag var Jesu kaldelse af de første disciple.

Og disse disciple var med til brylluppet i Kana, på den tredje dag. Jesu mor Maria var også med ved brylluppet. Hun spiller en særlig rolle i beretningen, fordi hun netop kan se bag om underet. Hun ved, hvad der kan ske.

Ligesom Johannes Døberen troede hun, før hun så tegnet.

Disciplene troede, da de havde set tegnet.

Vi i dag må tage fra noget fra begge sider: stole på, at disciplene så, hvad de så, og dernæst troede.

Og dertil lægge, at Maria og Johannes Døberen havde set det allerede på forhånd.

De havde set ved Ånden, at det var sandt: at Jesus er Kristus, Guds Søn.

Amen.

Salmer og sange i Orte Kirke:

557: Her vil ties, her vil bies

256 i Højskolesangbogen: Spurven sidder stum bag kvist

703: Det er så yndigt at følges ad

252 i Højskolesangbogen: I sne står urt og busk i skjul